

Editie Nr 3 - September 2002

COLOFON

Hoofdredacteur:
Isabelle Marneffe

Redactiecomité:
Jacques Debulpaep, Jean-Denis Lejeune,
Isabelle Marneffe in samenwerking met
Colette Brichaux, Florence Chanteux,
Valérie Popowski, Nathalie Reymann,
Manu Toffoli, Luc Tonneau en Tania Vanderbist

Grafisch concept:
SYNOGIS

INHOUDSTAFEL

■ **Woord vooraf van Isabelle Marneffe** ...pg 1

Gesprek met Jean-Denis Lejeune pg 2

■ **Kinderpornografie op Internet** pg 3

Buitengewone Zitting van de Verenigde Naties voor de Kinderen pg 3

■ **De Internationale Dag van de Vermiste Kinderen** pg 4 & 5

Ontmoeting met een vader, slachtoffer van een ouderontvoering pg 6

■ **Het werk op de hotline** pg 7

Evenementen ten voordele van Child Focus pg 8

VOORWOORD

Houdt het dan nooit op?

17 augustus zal in het geheugen van de Britten gegrift blijven en was het al in dat van vele Belgen. Precies zes jaar, nadat in Sars-la-Buissière de lichaampjes van Julie en Mélissa werden ontdekt, werden 2 Engelse meisjes van amper 10 jaar dood teruggevonden. Holly Wells en Jessica Chapman waren 13 dagen eerder verdwenen in Soham, ten noordoosten van Londen.

Dit drama brengt ons terug bij de gruwelijke gebeurtenissen van 1996, een zwart jaar voor ons land. Het leert ons echter ook dat we de moed nooit mogen laten zakken en dat we moeten blijven vechten om de werking van gerecht en politie te verbeteren en om onze samenleving humaner te maken. Onze maatschappij moet meer gehoor hebben voor kinderen, ouders en al diegenen die verantwoordelijk zijn voor hun welzijn.

Wanneer een kind verdwijnt, begint een ware race tegen de tijd. Een snelle en doeltreffende interventie dringt zich op, zeker als de vermiste kinderen nog erg jong zijn, zoals Holly en Jessica.

Maar soms blijft de tijd stilstaan, ondanks alle ingezette middelen, zoals op 17 augustus in Soham.

We denken aan Jessica en Holly, aan hun ouders - aan wie Child Focus vanaf het begin heeft aangeboden tussen te komen als er een spoor naar het continent zou opduiken - en aan hun familie, die het allerergste moeten doorstaan : het verlies van een kind, een lijden dat niets ter wereld kan verlichten, tenzij misschien de tijd. Maar in Soham is de tijd blijven stilstaan... ■

Isabelle Marneffe
Directeur Communicatie

Holly en Jessica

Jean-Denis Lejeune

op de rooster gelegd door **Isabelle Marneffe**

De pijnlijke gebeurtenissen die je hebt doorstaan, hebben je ertoe aangezet te vechten voor de oprichting van Child Focus. Kan je achteraf zeggen dat je ooit hebt gedacht daarin te zullen slagen?

Ik wou echt dat dit Centrum er kwam, omdat ik ervan overtuigd was dat het nodig was. Ondanks alle moeilijkheden heb ik volgehouden, want ik heb heel wat obstakels moeten overwinnen. Vandaag heb ik er geen spijt van dat ik zo gevochten heb en ik denk dat Child Focus zijn nut heeft bewezen. Ik ben er nooit zeker van geweest dat we er zouden geraken, maar ik heb er wel altijd in geloofd. Het moet ook gezegd dat het heel gemotiveerde kleine team, dat Child Focus mee uit de grond heeft gestampt, me heeft geholpen om erin te geloven en me van bij het begin heeft omkaderd en gesteund. Ik voelde me ook gesteund door de talrijke financiële partners die zich mee hebben ingezet voor de oprichting van het Centrum. Ten slotte heb ik altijd kunnen rekenen op bepaalde personen, die er achter de schermen steeds zijn en een grote rol spelen in mijn leven. Ik denk aan Robert Waseige, Jean-Pierre Detremmerie...

Child Focus is nu vier jaar operationeel. In de loop van die 4 jaren is het Centrum gegroeid en geëvolueerd. Hoe schat je het vandaag in?

We zijn van niets vertrokken en we hebben een lange weg afgelegd.

Maar vast staat dat, zowel wat de samenwerking met justitie en politie betreft als op het vlak van de interne werking nog verbetering mogelijk is. Ons vrijwilligersnetwerk moet ook nog efficiënter worden en we moeten de middelen vinden om nog meer vrijwilligers aan te trekken.

Op het vlak van dossierbeheer zou ik willen dat ons Centrum nog dichterbij de bevolking komt en er niet van vreemdtd, een risico dat bestaat door het stijgende aantal dossiers waarmee we te maken krijgen.

De meeste mensen weten niet wat je precies doet bij Child Focus. Waaruit bestaan je dagelijkse taken?

In het begin wou ik mijn ervaring aanbrengen als vader van een ontvoerd kind die de gevolgen heeft ondervonden van een slecht gevoerd onderzoek. Mijn doel was niet dossiers te beheren. Door de strijd die we hebben moeten leveren, is onze zaak heel vaak in de media geweest en hebben we heel wat contacten gelegd. Daardoor heb ik beslist mijn ervaring ten dienste te stellen van het departement Communicatie. Op dagelijkse basis staan wij in voor de persrelaties, de organisatie van evenementen, de samenwerking met verscheidene partners, de publicatie van documenten voor het grote publiek enz. Ik hou mij, samen met enkele collega's, eveneens bezig met de motivatie van het personeel, wat uiterst belangrijk is om efficiënt werk te blijven leveren.

In een vorig leven was je carrosseriehersteller. Niets wees erop dat je ooit bij een organisatie als Child Focus terecht zou komen. Hoe zie je je toekomst op professioneel vlak?

Onmogelijk te zeggen. Op dit moment denk ik dat ik Child Focus nog altijd kan helpen. Ik zet mij onvoorwaardelijk in om het Centrum te laten slagen in zijn opdrachten. Het is zeker niet vanzelfsprekend om elke dag heen en weer te reizen tussen Luik en Brussel, maar ik ben voldoende gemotiveerd

om het toch te doen. Bovendien liggen bepaalde collega's me heel na aan het hart en ik weet dat ik in alle omstandigheden op hen kan rekenen. Vroeger was ik carrossier, maar ik realiseer me nu dat de waarden van het leven veel belangrijker zijn dan materiële dingen. Dat wil niet noodzakelijk zeggen dat ik tot het einde van mijn dagen bij Child Focus zal blijven. Ik weet beter dan wie ook dat het leven van de ene dag op de andere compleet kan omslaan. De dag waarop ik beslis om Child Focus te verlaten, zal ik mijn beslissing uiteraard motiveren. ■

“WIE GEEFT, MAG DAAR NOOIT AAN TERUGDENKEN; WIE KRIJGT, MAG DAT NOOIT VERGETEN”

Identiteitskaart

Naam : Jean-Denis Lejeune

Geboortedatum : 08/11/1959

Gezinsituatie : gehuwd, één dochter (overleden), één zoon, een hond, een kat

Opleiding : schilder en carrosseriehersteller

Talen : Frans, noties van Engels

Ik hou van :

- Mijn familie, al wie me na aan het hart ligt, mijn dieren
- Reizen, vooral in Afrika en Canada, wegens de overweldigende en nog ongeschonden natuur
- Aquarellen schilderen, dat kalmeert me
- Lekker eten, witte Sancerre en Champagne
- Voetbal en tennis

Ik hou niet van :

- Onrechtvaardigheid (in al haar vormen)
- Mensen die niet oprecht zijn
- Profiteurs en mensen die geen rekening houden met anderen
- Ruzie
- Sigarettenrook en muggen

De gebeurtenissen die me het meest hebben getroffen :

- De ontvoering van mijn dochter
- De geboorte van mijn dochter en mijn zoon
- De massale opkomst en het wit op de Mars van 20 oktober 1996
- De bouw van mijn huis, samen met mijn vader
- Mijn ontmoeting met Charlie op de grote vlaktes van Canada

Actie tegen kinderpornografie op het Internet

Na twee jaar ervaring met de behandeling van meldingen over kinderpornografie op het Internet en ontmoetingen met alle betrokken actoren, heeft Child Focus - met de steun van de Europese Commissie in het kader van haar Actieplan voor een veiliger Internet - het initiatief genomen om een nationaal burgerlijk contactpunt te openen. Via dit contactpunt kan men elke bron melden waarvan men vermoedt dat zij kinderpornografie bevat.

Door een burgerlijk contactpunt op te richten hoopt Child Focus een vertrouwensrelatie op te bouwen met de potentiële melders van kinderpornografie, die gesterkt worden door het feit dat ze volledig anoniem hun meldingen kunnen doen. Bovendien kunnen de informanten zich, als ze daar nood aan hebben, laten begeleiden door professionele operatoren via het GRATIS noodnummer

www.childfocus-net-alert.be wil zoveel mogelijk materiaal verzamelen dat vermoedelijk kan worden omschreven als kinderpornografie, om dit onmiddellijk door te spelen aan de Federale Politie, die het Centrum op haar beurt op de hoogte houdt van het gevolg dat eraan gegeven wordt.

De informanten die niet anoniem wensten te blijven, zullen vervolgens op de hoogte gehouden wor-

den door Child Focus. De samenwerkingsregels zijn vastgelegd in een protocol met de gerechtelijke overheid en de politieke instanties.

Om het grote publiek en in het bijzonder de internauten te sensibiliseren voor het probleem van cyberkinderpornografie en hen aan te sporen elke inhoud van kinderpornografische aard te melden, wordt een campagne georganiseerd. ■

Serge Van Schuylenbergh, verantwoordelijke van het call management (achteraan) en Tom Van Renterghem, die het contactpunt beheert voor meldingen van kinderporno

Buitengewone zitting van de Verenigde Naties

In de persoon van Jacques Debulpaep, onze algemeen directeur, maakte Child Focus officieel deel uit van de Belgische delegatie, die begin mei laatstleden naar New York trok om er de Buitengewone zitting van de Verenigde Naties, gewijd aan het kind, bij te wonen. Jacques Debulpaep had bovendien een resolutie mee van de Europese Federatie voor Vermiste en Seksueel Uitgebuide Kinderen pleitend voor de oprichting van nationale centra op het Europese continent om de verdwijning en het seksueel misbruik van kinderen te bestrijden.

Het spreekt voor zich dat de Buitengewone zitting, waaraan duizenden personen deelnamen, zoveel mogelijk onderwerpen heeft behandeld met betrekking tot het welzijn, de gezondheid en de rechten van het kind. Pas

na verscheidene dagen en nachten van intergouvernementele onderhandelingen werd een slotdocument goedgekeurd met als titel "Een wereld de kinderen waardig" (<http://www.unicef.org/specialsession>), met vier prioriteiten: de stimulering van een gezond leven, een kwalitatieve opvoeding voor iedereen, bescherming van kinderen tegen mishandeling, uitbuiting en geweld, en de strijd tegen aids. De deelname van een groot aantal jongeren aan dit werk heeft een enorme indruk gemaakt op de vertegenwoordigers van de zowat 180 aanwezige naties.

Wat de doelstellingen van Child Focus en de Europese Federatie betreft, is het bemoedigend de volgende verklaringen te kunnen aanhalen :

"Teveel kinderen in de wereld worden nog steeds in de prostitutie gedreven, vaak als gevolg van armoede, maar altijd doordat ze worden gebruikt door volwassenen. De conferentie van Yokohama (zie Child Focus News 2) tegen de seksuele uitbuiting van kinderen voor commerciële doeleinden heeft het pad geëffend voor nieuwe vooruitgang."
Louis Michel, Belgisch Minister van Buitenlandse Zaken

"Mijn land is heel actief geworden in de strijd tegen kindermisbruik. De coördinatie hiervan wordt verzorgd in samenwerking met verscheidene niet-gouvernementele organisaties, zowel op nationaal als op internationaal niveau. Sinds de tragische dood van een aantal kinderen hebben we de wet versterkt en een Centrum opgericht voor vermiste en seksueel uitgebuide kinderen, Child Focus."
Prinses Mathilde van België

"Ontkennen, de blik afwenden of passief toekijken op het probleem draagt bij tot de seksuele uitbuiting van kinderen. Niets doen komt ook neer op het misbruik van een of meerdere kinderen."
Koningin Silvia van Zweden ■

De Dag van 25 mei : **het relaas** van twee coördinatoren van onze vrijwilligers

Luc Tonneau
Hasselt en Tongeren

Na de informatievergadering voor de coördinatoren werd ik vrij vlug bij de voorbereiding van de Internationale Dag van de Vermiste Kinderen betrokken, dit wil zeggen in een eerste fase het klaarmaken van de pakketten met de "affiches" en "vergeet-me-nietjes" bestemd voor de grootwarenhuizen en in een tweede fase het klaarmaken van de pakketten voor alle coördinatoren. Ik kon ook rekenen op de hulp van mijn familie.

Met behulp van een voertuig, ter beschikking gesteld door Child

"25 mei is een speciale dag geweest".

Focus, organiseerde ik een "Ronde door België" om also alle coördinatoren te bedienen.

Ik bracht mijn eigen sectorverantwoordelijken door middel van een schrijven op de hoogte van de actie. Om te voldoen aan de vraag om de klanten van de verschillende grootwarenhuizen van vergeet-me-nietjes te voorzien, zag ik mij verplicht om eveneens "familiale vrijwilligers" in te zetten. Deze personen evenals de vrijwilligers van Child Focus hebben met veel enthousiasme puik werk geleverd!

Na een vlugge controle op de kritische punten vatte ikzelf op 25 mei post aan de "Delhaize" van Hasselt. Op enige "ongecontroleerde uitspraken" van bepaalde personen na, is alles rustig verlo-

pen. Ik genoot het voorrecht een dame te ontmoeten die de tante bleek te zijn van Eefje Lambrecks. Zij bleef een tijdje mijn assistente en de verdeling van de vergeet-me-nietjes verliep, hoe eigenaardig ook, nog vlotter. Aan de Carrefour te Kermt vervoegden Paul Marchal en zijn echtgenote onze plaatselijke vrijwilliger, Bjorn Lormans, en droegen zo hun steentje bij tot deze dag.

Het is onze plicht de ouders van verdwenen kinderen te steunen, hoop te geven en solidariteit te betuigen.

Manu Toffoli
Luik

Ik vond het een prachtidee om alle verdwenen kinderen te herdenken en vooral om ze niet te vergeten. Het concept van het vergeet-me-nietje als speldje kon me onmiddellijk bekoren. Voor mij moesten de vrijwilligers van Child Focus er absoluut bij betrokken worden evenals vrienden en familieleden. Na een informatievergadering in Brussel nam ik per brief contact op met al mijn vrijwilligers en legde ik hen het concept van de dag uit.

"Vandaag kom ik nog altijd mensen tegen die het vergeet-me-nietje dragen en dat doet me wel iets".

Niet minder dan 120 vrijwilligers meldden zich present voor de verdeling!

Toen het miljoen vergeet-me-nietjes en de affiches in het Centrum aankwamen, ben ik gaan helpen om de pakken te maken en de zendingen voor te bereiden.

Het werd een lange en zware dag, maar zo verrijkend... Het teamwerk en de goede sfeer maakten er een leuke dag van! Daarmee zat het werk er nog niet op, want het heeft me nog een week werk en 600 kilometer rijden gekost om de bloempjes, de affiches en de petten uit te delen aan het hele team.

25 mei werd gewoonweg een uitzonderlijke dag, dankzij de geest-

drift van de bevolking, die op post was voor dit project dat ons zo na aan het hart lag. Anderen, zij het een minderheid, waren negatiever ingesteld en vonden een dergelijk initiatief zinloos of dachten dat ze iets moesten betalen. ■

De Koningin, die Erevoorzitster is van Child Focus, omringd door coördinatoren van vrijwilligers ter gelegenheid van de plechtigheid op het Paleis voor de Internationale Dag van de Vermiste Kinderen

Enkele anekdotes:

- Er was een huwelijk waar de bruid alle genodigden vroeg een vergeet-me-nietje in het knoopsgat te dragen.
- Italianen die de actie genegen waren, vroegen een aantal speldjes om in hun land uit te delen.
- Heel wat mensen wilden geld geven, terwijl dit een dag van solidariteit was en Child Focus de vergeet-me-nietjes gratis wilde houden.

Het gevecht van een papa, slachtoffer van een ouderontvoering

Philippe Carton, papa van Dylan en Brian

In april 2001 verwittigt de vriendin van Philippe Carton Child Focus. Zijn ex-vrouw is verdwenen met zijn 2 kinderen van 6 en 7 jaar. In 1999 had het Comité Bijzondere jeugdzorg de kinderen nochtans toevertrouwd aan Philippe, die in april 2001 het definitieve hoede-recht kreeg toegewezen. Tijdens het uitoefenen van haar bezoekrecht verlaat de moeder echter het grondgebied met Brian en Dylan.

Wat deed u toen u ontdekte dat uw kinderen hier niet meer waren?

Iemand vertelde me dat ze al een week eerder waren vertrokken. Ik wist niet waar ze zich bevonden, maar aangezien de moeder van mijn ex-vrouw in Frankrijk woont, ging ik ervan uit dat ze daarheen waren getrokken. Ik heb onmiddellijk klacht ingediend en Child Focus ingelicht. Mijn advocaat heeft een procedure opgestart via het Ministerie van Justitie.

Hoe heeft u ontdekt waar uw zontjes waren?

Child Focus liet me weten dat ze in Frankrijk zaten, zoals ik vermoedde. Ik heb nooit enige informatie ontvangen via het Ministerie van Justitie, mijn advocaat evenmin trouwens. Al het nieuws vernam ik via Child Focus.

Hoe heeft u uw kinderen teruggekregen?

De Belgische Justitie was duidelijk. In het kader van het Verdrag van Den Haag moesten de kinderen onmiddellijk terugkeren naar België. Maar eerst moest in Frankrijk een onderzoek worden gevoerd en pas in februari 2002 was er dan een zitting gepland voor de

Rechtbank van Eerste Aanleg in Saint Godin. Child Focus heeft contact opgenomen met de Franse vereniging "La Mouette", die ter plaatse een advocaat vond en onderdak voor me regelde. In Frankrijk werd ik voortdurend bijgestaan door iemand van La Mouette. Mijn kinderen waren niet in de Rechtbank, maar via mijn advocaat kon ik een afspraak regelen om hen te ontmoeten. Brian en Dylan waren blij me te zien en wilden met mij mee naar België.

Uiteindelijk heeft Child Focus me in maart laten weten dat ik mijn kinderen mocht gaan ophalen!

Hoe is dat verlopen?

Deze keer ben ik met de wagen vertrokken. Ter plaatse heb ik, in het gezelschap van een deurwaarder en drie agenten, mijn zontjes kunnen afhalen, die in mijn armen kwamen gelopen. Daarna zijn we eindelijk teruggekeerd naar België!

Hoe voelt u zich, hoe gaat het met de kinderen?

Ik ben altijd positief gebleven. De kinderen worden opgevolgd door het Comité Bijzondere jeugdzorg. Dat is

ook nodig, want ze zijn in de war en nogal zenuwachtig. Ik heb ook een afspraak gemaakt met een kinderpsychiater. Zelf krijg ik veel steun van mevrouw Herremans, de Voorzitter van het "Comité de soutien de l'enfance" (Kindersteuncomité) in Ath.

Hebben ze nog contact met hun mama?

Ik laat hen telefoneren, maar ik zou ze nooit met vakantie laten gaan bij haar, tenzij ik daartoe verplicht word door middel van een vonnis.

Wat heeft Child Focus tijdens die strijd voor u betekend?

De rol van Child Focus is heel belangrijk. Ik had heel frequent contact met mijn case manager, die me op de hoogte hield van alle evoluties en me de nodige uitleg verschaftte. Het is ook Child Focus dat ervoor heeft gezorgd dat ik in Frankrijk werd bijgestaan en dat mijn verplaatsingen en mijn hotel heeft gefinancierd.

Aan de ouders die het slachtoffer worden van een parentale ontvoering, kan ik maar één goede raad geven: bel naar Child Focus! ■

Het leven aan de hotline : persoonlijke indrukken

De ploeg van de 110 is 24 uur op 24 beschikbaar

Welke vaardigheden heb je nodig om aan de hotline te werken?

Een call manager heeft een aantal vaardigheden nodig, waarvan medeleven en geduld er twee belangrijke zijn.

Daarnaast moet je wel luisteren, maar mag je je niet laten overmannen door emoties en moet je in alle omstandigheden professioneel blijven. Partij trekken, is uit den boze.

Aan de noodlijn worden we geconfronteerd met problemen en tegenslagen van anderen. We zijn het eerste contact dat de oproeper met het Centrum heeft, waardoor de rol van de operatoren aan de hotline heel belangrijk is.

Je moet proberen je werk niet mee te nemen naar huis. Het is niet altijd makkelijk om afstand te nemen van moeilijke situaties, maar dat moet je leren, anders wordt het te persoonlijk. En als het te persoonlijk wordt, kan je moeilijk objectief blijven, terwijl objectiviteit toch uiterst belangrijk is bij dit soort werk!

Er bestaan geen trucjes, geen toverspreuken, geen wondermiddeltjes... In elk geval liefde en respect voor anderen, voor de mensheid in al haar vormen, een grote capaciteit om zichzelf helemaal weg te cijferen en toch aanwezig te blijven en zichzelf in vraag te stellen, veel vertrouwen en geloof in de anderen, maar ook in zichzelf...

Wat dit werk moeilijk maakt ?

Acht uren aan een stuk leggen oproepers ons hun problemen voor en proberen wij

samen met hen een oplossing te vinden... wat helaas niet altijd mogelijk is. Bovendien is je onmacht over bepaalde situaties toegeven tegenover anderen, niet vanzelfsprekend.

Elke dag naar andermans ellende luisteren, is behoorlijk zwaar.

De call manager moet voortdurend psychologisch te werk gaan en positief blijven, ondanks eventuele persoonlijke problemen, de moeilijke uren, de kwaadwillige telefoontjes...

De "gratis" agressiviteit, de vervelende oproepen van grappenmakers zijn jammer genoeg een vaak voorkomend fenomeen bij de 110. Het komt er dus op aan niet op de agressiviteit van de oproepers te reageren. We geven echter toe dat dat niet altijd makkelijk is!

Veel oproepers denken dat het Centrum boven elke autoriteit staat en gaan zich opwinden als we zeggen dat Child Focus aan hun probleem niets kan doen: Child Focus wordt als een laatste redmiddel gezien en het valt niet mee om aan iemand die ten einde raad is, uit te leggen dat ook wij niet kunnen helpen.

Soms gebeurt er een hele tijd niets en wat later kom je handen, oren en grijze cellen tekort om al het nodige te kunnen doen.

Wat dit werk de moeite waard maakt ?

We krijgen gelukkig ook positieve oproepen : ouders die ons laten weten dat hun kind terecht is, ouders die ons bedanken voor onze steun, jongeren die ons hun vertrouwen schenken...

We mogen ook niet vergeten hoeveel voldoening we uit dit werk halen. Hoe vaak maken we immers niet mee dat de oproeper contact met ons heeft opgenomen, omdat hij echt niet wist tot wie hij zich moet richten om ons dan te bedanken voor onze vriendelijkheid, ons geduld... Dat werkt stimulerend en geeft ons de energie om door te gaan.

Alleen het feit naar iemands verhaal te luisteren kan die persoon soms enorm opluchten, kalmeren of helpen. Voor de ouders betekent het veel een dienst te hebben die op de hoogte is van de situatie en die ze op elk moment kunnen bellen om erover te praten: het lijkt hen goed te doen te weten dat ze er niet alleen voor staan. ■

EERSTE WANDELTOCHT VAN DE LIONS CLUB EDINGEN-SOIGNIES

In de prachtige lokatie van het park van Edingen, op **22 september 2002** vanaf 7u30, organiseert de Lions Club Edingen - Soignies verscheidene wandeltochten van 5, 10, 20 of 30 kilometer. **We hopen dat u talrijk en samen met de hele familie de benen zal komen strekken voor het goede doel.**

Er zal een tombola worden georganiseerd en in een klein dorpje, ondergebracht in de oude en prachtige stallen van het kasteel, zullen streekproducten worden verkocht.

Women Tennis Trophy

In Ciney Expo heeft op **14 en 15 december 2002** de derde Women Tennis Trophy (WTT) plaats ten voordele van Child Focus.

Justine Hénin, Amélie Mauresmo, Elena Dementieva en Arantxa Sanchez - Vicario zullen zeker deelnemen.

Inlichtingen en reservering : 0475 69 94 55

Concert kamermuziek

Dit concert heeft plaats in het pas gerestaureerde **Omroepgebouw Flagey**, op vrijdag **25 oktober 2002** om 20h15.

De culturele vereniging "Les XXI" stelt voor :

Violist Andrew Hardy en pianist Daniel Blumenthal, muzikanten met een internationale reputatie en het Danel-kwartet, het beroemde Belgische Strijkkwartet, met werk van Debussy, Saint-Saëns en Chausson.

Inlichtingen en reservering :

Omroepgebouw Flagey
Tel. 02 641 10 20

Op zondag **22 december 2002** bieden Jean-Michel en Philippe Saive, getraind door de broeders Taloché en met Pierre Theunis als buitengewoon scheidsrechter, ons een spektakel van uitzonderlijke kwaliteit met een demonstratie van het betere tafeltennis.

Plaats : Zaal Omnisports in Waremme

TOMBOLA

De firma "The small alligators of Switzerland NV", die in Brussel Nationaal een speelgoed- en luxecadeautjeswinkel heeft, organiseert een tombola ten voordele van Child Focus.

De passagiers kunnen in deze winkel één of meerdere tombolabiljetten kopen waarmee ze kans maken op de enige prijs, een luxewagen. Deze staat tijdens de actie, die tot en met 31/12/2002 loopt, tentoongesteld in de vertrekhal van de luchthaven.

In totaal zullen 1.000 biljetten worden verkocht, wat de winstkans heel hoog maakt. Na de verkoop van het laatste biljet, zal de trekking gebeuren onder toezicht van een gerechtsdeurwaarder.

Child Focus News kwam tot stand dankzij de steun van DVV Verzekeringen.